

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας, γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητάς αὐτῆς, ὅτι συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

Ὁ ἐν Σμύρνῃ ἱατρός κ. Μ. Π. Κοσσονῆς ἀνήγγειλεν εἰς τὸν ἑνταῦθα Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὅτι θέλει πληρῶναι κατὰ μῆνα εἰς τὸ σωματεῖον τοῦτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἰσταμένου μηνὸς μέχρι τῆς λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, δρ. 200.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ κκ. Κ. Δ. Σαντώρης καὶ Δ. Κ. Καρμῆτρος ἐπεμψάν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὁ μὲν πρῶτος φρ. 300, ὁ δὲ δεῦτερος φρ. 200.

Αἱ ἐν Μασσαλίᾳ κυρία Μαρία Π. Σκυλίτση, Ἰουλία Α. Ῥάλλη καὶ Μαρία Βούρου προσήνεγκον αἱ μὲν δύο πρῶται ἀνὰ φρ. 200, ἡ δὲ κ. Βούρου φρ. 100 ὑπὲρ τοῦ ναοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν κορασιῶν.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἑπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἡ ἑφημερίς τοῦ Βερολίνου «Deutsch - Montagsblatt» ἔδωκεν πρὸ τίνος ἑπιστολὴν τινὰ ἀνέκδοτον τοῦ Ἑρρίκου Heine, ἣν οὗτος ἔγραψεν ἐκ τῆς κλίνης ἐν ᾗ κατέκειτο πάσχων, καὶ ἣτις δεικνύει ὑπὸ τινος νέαν ὄψιν τὴν κατὰ τὸ πνεύματος τοῦ μεγάλου συγγραφέως. Ἡ ἑπιστολὴ αὕτη, χρονολογουμένη ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1851, ἀπευθύνεται πρὸς τὸν δόκτορα Gustave Kolb, τότε ἀρχισυντάκτην τῆς «Αὐγουσταίας Ἑφημερίδος», ἥς, ὡς γνωστὸν, ἀνταποκριτὴς διετέλεσεν ὁ Heine, δημοσιεύσας ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς τὰς θαυμασίας αὐτοῦ κρίσεις περὶ Παρισίων καὶ Γαλλίας.

Ἀμέσως ἐν ἀρχῇ τῆς ἑπιστολῆς δὲν δύναται τις νὰ μὴ μετὰ δόξαν ἀκούων τὸν Heine συμβουλευόντα τὸν φίλον του νὰ μεταχειρισθῇ τὸν σιδηροδρόμον διὰ νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιον. Ταῦτα ἔγραφοντο πρὸ τριάντων μόλις ἔτων, καὶ τὸ διὰ σιδηροδρόμου μακρινὸν ταξίδιον ἐθεωρεῖτο τότε ὡς τι καινότερον καὶ αἰσθητικὸν πρᾶγμα.

Αἱ ὁδὸναι καὶ οἱ πόνοι, οὗς ὑφίστατο, φαίνεται ὅτι ἐτροποποίησαν παραδόξως τὸ φιλοσκῶμμον καὶ ὑσπίστον πνεῦμα τοῦ ποιητοῦ.

«Εἶμαι πάντοτε κλινῆρης, γράφει, συνεχόμενος ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ φοβεροῦς πόνους, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ μετακινήθω. Τὰ περὶ τῆς ἀθηνείας μου δημοσίαις λεγόμενα εἶνε μὴ δὲν ἀπέναντι τῶν ὅσα πράγματα ὑφίσταμαι. Καὶ ὅμως πάντα ταῦτα ὑποφέρω μετὰ ὀρθοσκευτικῆς ὑπομονῆς. Λέγω «ὀρθοσκευτικῆς», διότι δὲν δύναμαι νὰ ἀρνηθῶ ἐντελῶς ὅσα διηγούνται περὶ τῆς ἐπιστροφῆς μου εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὅμως ὀφείλω νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι μεγαλοποιοῦσι πολὺ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ με κατατάξῃτε, πολλοὺ γὰρ δεῖ, μετὰ τῶν φιλοὀρθοσκῶν ψυχῶν. Τὸ ἀληθὲς ἐν πᾶσι τοῖσι εἶνε ὅτι ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἠρθάνομεν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν γερμανικὴν ἀθῆαν, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ κατειχόμεν ὑπὸ ἰδεῶν καλνιτέρων ὡς πρὸς τὴν ὑπαρξίν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι θὰ ἐβράδυνα ἀκόμην νὰ τὰς ἐκδηλώσω, ἴσως διὰ νὰ ἐκπλήξω τὸν πανάγαθον Θεόν. Ἀλλὰ τινες μωρόπιστοι, συναρπάσαντες ἐκφράσεις τινὰς ἐκφυγούσας με, ἔσπευσαν χωρὶς τῆς ἀδείας μου νὰ μοὶ ἀποδώσωσιν ἰδέας μωρὰς, ὡς αὐδέποτε ἐπρέσβευσα».

Ὁ Heine παραπονεῖται ἀκολούθως εἰς τὸν ἀρχισυντάκτην τῆς «Αὐγουσταίας» ὅτι πολλὰ καὶ διώρθωσαν καὶ περιέκοψαν τὰς ἐπιστολάς του, θεωροῦντες τὰς κρίσεις αὐτοῦ ὡς λίαν τολμηράς, ὡς ἐν τοῖσι τὰ ἐπελθόντα γεγονότα ἐκύρωσαν.

«Τί κρίμα, ἐξακολουθεῖ, ὅτι αἱ ἀκριβεῖς καὶ ἐπανειλημμέναι προβλέψεις μου περὶ τοῦ κοινωνισμοῦ, εἰς ὃν οὐδεὶς

τότε προσέειπε, ἀπεκρούσθησαν πολλάκις, θεωρηθεῖσαι ὡς χίμαιραι ἢ ὡς ἔμμεσος τρόπος διαδόσεως τῶν κοινωνιστικῶν ἰδεῶν. Νῦν πᾶς τις διὰ ὁμοιογένεσιν ὁρᾷ τὴν ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες ἔκρινον καλῶς τὸ μέλλον διὰ τοῦτο σήμερον οὐδόλως μὲ ἐκπλήττουν τὰ συμβαίνοντα».

Περαιεῖ δὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ λέγων ὅτι πολλοὶ ἐπισκέπτονται αὐτὸν καθ' ἑκάστην, ἀλλὰ, χάρις τῷ Θεῷ, σχεδὸν κανεὶς Γερμανός».

— Ἐν Ἀγῇ, τῇ πρῳευσούσῃ τῆς Ὀλλανδίας, ἐωρτάσθησαν ἐσχάτως μεγαλοπρεπῶς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Σπινόζα, τοῦ διασημοῦ φιλοσόφου τῆς 17 ἑκατονταετηρίδος. Ἐν ἔτει 1876, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς διακοσιετηρίδος τοῦ Σπινόζα, ἐλήφθη ἡ ἀπόφαισις τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ διὰ δημοσίων ἐράνων, ἔκτοτε δὲ συνήχθη ποσὸν ἀρκούντως σημαντικόν, δι' οὗ ἡ πρὸς τοῦτο κατασταθεῖσα ἐπιτροπὴ ἠδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον. Εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ μεγάλου φιλοσόφου παρίσταντο πλῆθος διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, ἀντιπροσωπεύοντων τὸν ἐν Εὐρώπῃ ἐπιστημονικὸν κόσμον.

— Ἡ ἐν Μαδρίτῃ ἑταιρία τῶν φιλολόγων ἀπεφάσισε νὰ ὀργανώσῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ δραματικοῦ ποιητοῦ Calderon de la Barca μεγάλην ἐορτὴν μετὰ ταυρομαχιῶν καὶ ἐκποδορῶν καὶ ἄλλων δημοσίων πανηγύρεων. Εἰς τὰς ἐορτάς ταύτας θέλουσι προσκληθῇ καὶ ἀντιπρόσωποι ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

— Τὸ τηλεφῶνον, οὗ τινος ἡ χρῆσις τοσοῦτον ταχέως διεδόθη ἐν ταῖς ἡνωμέναις πολιτείαις καὶ τῇ Εὐρώπῃ, εἰσῆχθη τελευταῖον καὶ εἰς Μαρόκον. Ἐν τοιοῦτον ὄργανον πλουσιώτατα νεοκοσμημένον ἀπέστειλεν ἡ βασιλεῖσα τῆς Ἀγγλίας εἰς τὸν σουλτάνον τοῦ Μαρόκου Μουῦλα-Χασσάν, ἵνα τοποθετήσῃ αὐτὸ ἐν τινι τῶν ἀνακτόρων του.

— Ἐκ Περγᾶμου ἀνηγγέθη πρὸ τίνος εἰς τὴν «Ἐφημερίδα Κολωνίας» ὅτι ὁ δόκτωρ Χούμαν ἀνέβρεν αὐτοῖσι μαρμαρίνον ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, οὗτινος ἔλλειπε μὲν δυστυχῶς ἡ κεφαλὴ, ἀλλὰ διατηροῦνται ἀβλαβεῖς ἀμφοτέρω οἱ βραχίονες. Ὑποτίθεται ὅτι τὸ ἀνακαλυφθὲν ἄγαλμα ἀνήκει εἰς τοὺς καλοὺς χρόνους τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, διότι ὁ ναὸς τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ᾗ εὐρέθη, ἀνάγεται εἰς τοὺς πρὸ τῶν Διαδόχων χρόνους.

— Ἡ πρὸ πολλοῦ κατασταθεῖσα ἑταιρία ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ ποιήσῃ προκαταρκτικὰς ἐρεῖνας, εἰς εἶναι δυνατὴ ἡ διορυσθὴς ὑποδορυχίον σύριγγος μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, κατ' ὁρισμὸν τέλους ἐν σκάφῃ ὑπὸνόμενον τοῦ βάρους, καθ' ὃ θέλει ὀρυχθῇ ἡ σύριγγς, εἰς ἀποδεικνύει κατ' ὁρισμὸν τῆς κατασκευῆς αὐτῆς. Καὶ τοι εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα εὐρέθη ἱκανὴ ποσότης ὕδατος, ἐν τοῖσι πιστεύεται ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦτο δὲν θέλει ρεῖσθαι εἰς τὴν ὑποδορυχίον στοάν, ἥτις θέλει ὀρυχθῇ ἐντὸς στερεοῦ βράχου. Ἡ δὲ ἀποδορυχίον εἰς τὴν διόρυξιν δευτέρας ὑπὸνόμενον, ἡ δὲ διεσπῶναις τῆς ἑταιρίας διακηρύττει ὅτι, εἰς μὴ πᾶρσοῦσας ἡ ἀποδορυχίον τι κώλυμα, ἡ ὑποδορυχίον σύριγγς, ἡ συνδεομένη τὸ Καλαὶ καὶ τὸ Δουβρόν, δύναται νὰ εἶναι ἑτοιμος ἐντὸς τετραετίας.

— Ἐν τοῖσι, καθ' ὃν χρόνον γίνονται αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ὑποδορυχίαν σύριγγα, ἄλλοι καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς διὰ κολοσσιαίας γεφύρας συνδέσεως τοῦ Καλαὶ καὶ τοῦ Δουβρόν, τὸ δὲ σχέδιον τοῦτο λέγεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει τεθῇ εἰς ἐνέργειαν.

— Τῷ 1882 ἡ Ρωσσία θέλει ἐορτάσῃ τὴν τριακοσιετηρίδα τῆς ὑπ' αὐτῆς κατακτήσεως τῆς Σιβηρίας. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, λέγει ἡ «Ἐφημερίς τῆς Μόσχας», ὁ κ. Josi μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παλαιογραφίας, προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ χειρόγραφά τινα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν Σιβηρίαν, πρὸς τοῦτο δ' ἐξήγησε καὶ παρὰ τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν τὴν ἄδειαν νὰ ἐκδῶσιν φωτογραφικὰ ἀντίτυπα χειρογράφου τινὸς εἰκονογραφημένου, ἀναγομένου εἰς τὸν γρόνον τῆς κατακτήσεως καὶ κομισθέντος ἐκ Σιβηρίας τῷ 1774 ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Müller.

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Ἐν τῷ παρισίνῳ θεάτρῳ Châtelain ἐδόθη τῇ 17 παρελθόντος ἡ πρώτη παράστασις τοῦ δράματος «Μιχαὴλ Στρογγόφ», ὁπερ

δ ΕΙ. d'Ennery εξέγαγεν εκ του γνωστού θμωνύμου μυθιστορήματος του 'Ιουλίου Βέρν. Η λαμπρότης της παραστάσεως ταύτης υπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν. Οί ἀλλόκοτοι χοροί, αἱ παρελάσεις τῶν Ταρτάρων καὶ Ἀτσιγγάνων διὰ μέσου Σιδηρίας καταλαμπομένης ὑπὸ μεσημβρινοῦ ἡλίου, εἶχον μεγαλοπρέπειαν ἀναμνηστικουσαν τὰς παραδοξοτέρους τῶν περιηγητῶν διηγήσεις. Κατὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν περιστένεται διὰ δόξας τις θαυματούχων ἐπὶ τοῦ Νέδα, ἡτις εἶνε ὁ, τι γοητευτικώτατον. Στρατιώται πεζοί, ἡγουμένων σαλπίγγων καὶ τυμπάνων, παρέρχονται φέροντες θάλασσαν κατόπιν δ' ἔρχονται ἄλλοι κολοσσοὶ λευκὰ ἐνδεδυμένοι καὶ ἐπὶ γιγαντείων ἵππων καθήμενοι, σωματοφύλακες ἔφιπποι, φέροντες ἀντὶ λοφίου τὸν βωσικὸν ἀετὸν ἐπὶ τοῦ κράνους. Ὅλην δὲ τὴν παρέλασιν συνοδεύουσιν ἤχοι σαλπίγγων, μεθ' ὃ φαίνονται χωρικοὶ χορεύοντες ἐπὶ τοῦ Νέδα πεπηγότες. Ἐν τῇ δευτέρᾳ πράξει μεγάλην ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ ὁ βομβαρδισμὸς τηλεγραφικοῦ τινος σταθμοῦ καὶ ἡ θέα τοῦ πεδίου τῆς μάχης, κεκαλυμμένου ὑπὸ νεκρῶν. Αἱ ἐορταὶ ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Ἑμίρου μετὰ τὸς τοσοῦτον ποικιλοχρόνους καὶ ζωγραφικὰς ἐνδυμασίας, τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον, τὴν λαμπρότητα τῶν ὀπλῶν, τοὺς θώρακας καὶ τὰ ἄλλα κοσμήματα ἦσαν τὴν ἐξαισίαν. Πάντα δὲ ταῦτα ἦσαν πολυτελέστατα, καὶ μόνον τοῦ Ἑμίρου ἡ στολὴ ἐστοίχισε 10,000 φράγκα. Καταπληκτικὸν ὡσαύτως ἦτο τὸ θέαμα τοῦ ποταμοῦ, ὅστις ἐφαίνετο ὡσεὶ φλεγόμενος, καὶ τῆς ἱρκοῦσας κανονοδουμένης καὶ πυρπολουμένης. Ἐν τέλει ἀκούονται πάλιν αἱ σάλπιγγες σημαίνουσαι τὸ ἀνακλήτηρον, τὸ δὲ δρᾶμα τελειώνει δι' ἐπιθεωρήσεως τῶν βωσικῶν ταγμάτων, γινομένης ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς.

Προσεχῶς ἐκδίδεται νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἑκτορος Malot ὑπὸ τὸν τίτλον Rompon. Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων, ἐν τῇ ἐπιφυλλίδι τοῦ ὁποίου θέλει δημοσιεῖν τὸ νέον ἔργον τοῦ συγγραφέως τοῦ «Ἀνευ οἰκογενείας», δημοσιεύει περιέργους λεπτομερείας περὶ τοῦ βίου τοῦ συμπαθοῦς μυθιστοριογράφου, ἐξ ὧν ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα. «Ὅτε τὸ πρῶτον, ἐν ἔτει 1856, ὁ κ. E. Malot, ἀφανὴς καὶ πτωχός, ἀφίκετο εἰς Παρισίους, ἡρξάτο δημοσιεύειν διάφορα μικρὰ ἄρθρα, ἱστορικά καὶ βιογραφικά, ἐν τῷ «Journal pour tous», ὅπως ὁ Sardou ἤρξατο τὸ φιλολογικὸν του στάδιον διὰ τῆς δημοσιεύσεως βιογραφικῶν εἰς τὸ «Βιογραφικὸν λεξικὸν» τοῦ Didot. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τῆς φιλολογικῆς ταύτης ἐργασίας δὲν ἰδύνατο νὰ ποιοθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἔλαβε θέσιν παρὰ τινι γεροῦσιαστῇ ὡς γραμματεὺς. Ὁ γεροῦσιαστὴς τοῦ Malot ἔλεγε συχνὰ πρὸς τὸν μέλλοντα μυθιστοριογράφον.

— Ἐχω νὰ ἀπαγγέλω λόγον τινὰ εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τοῦ τάδε ἀντικειμένου. Ἰδοὺ τὸ σχέδιον αὐτοῦ. Ἐπιθεωρήσε το, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Malot ἐλάμβανε τὸ σχέδιον. Ἀλλὰ μᾶλλον προσεπάθει νὰ ἀναγνώσῃ λέξιν τινὰ ἢ περίοδον τοῦ λόγου. Ἐπὶ τοῦ χάρτου οὐδὲν ἄλλο ἔδλεπεν ἢ σημεῖα τινὰ διὰ μελάνης γεγραμμένα, παρεμφερῆ πρὸς ἱερογλυφικά, ὧν ἡ ἀνάγνωσις ἦτο ὅλως ἀδύνατος.

— Δὲν ἤξεύρω ἐὰν εἴμπορεῖτε νὰ ἐννοήσητε, προσέθετεν ὁ ἀξιότιμος γεροῦσιαστὴς. Ἐχω τόσον ἄθλιον γραφικὸν χαρὰκτῆρα.

Ἀλλ' ὁ Malot ἐνόει ἐξαίρετα. Ὁ γεροῦσιαστὴς ἔγραψεν ἀθλίως, ἢ μᾶλλον οὐδὲν ἔγραψεν, ὅπως ἀναγκάζεται ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ νὰ γράψῃ ὁλόκληρον τὸν λόγον. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπραττεν ὁ Malot, συντάξας οὕτω ἀκουσίως πρὸς τὴν δημοσίευσιν τῶν «Θυμάτων τοῦ ἔρωτος» (τοῦ πρώτου ἔργου του) ἱκανὸν ἀριθμὸν διοικητικῶν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων. Ἐκτοτε ὁ Ἑκτωρ Malot ἐξάδισεν ἀσφαλῶς πρὸς τὴν φήμην καὶ τὴν ἐπιτυχίαν, καὶ σήμερον εἶνε εἰς τὸν ἐπισημοτέρων τῆς Γαλλίας μυθιστοριογράφων. Εἶνε δὲ ἀκαταπόνητος ἐν τῇ ἐργασίᾳ. Ἐν Fontenay-sous-Rois (μικρῷ χωρίῳ πλησίον τῶν Παρισίων), ἐνθα κατοικεῖ, ὁ κ. Malot ἐκπνέει ἀργὰ, ἀμέσως δὲ ἀρχίζει τὴν ἐργασίαν, μηδὲμίαν ἀφίπων ἡμέραν νὰ παρέλθῃ ἄνευ ἐργασίας. Ἐχει δὲ, πρᾶγμα περίεργον, προπαρασκευασμένας περιγραφὰς διαφόρων τοπείων, εἰλημμένας ἐκ τῆς φύσεως καθ' ἣν ἐνεποίησαν αὐτῷ ἐντύπωσιν, περιγραφὰς τῶν διαφόρων φάσεων τοῦ καιροῦ, οἷον τρικυμίας, εὐδίας, νιφετῶν, χειμερινῶν θυελλῶν, ἢ ὡραίων ἑαρινῶν ἡμερῶν, καὶ σκηνογραφίας παντὸς εἶδους, ἅτινα πάντα φυλάττει ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ αὐτοῦ, ὡς ὁ ζωγράφος τὰ δοκίμιά του. Ἀμα δὲ ἐν τῇ συγγραφῇ ἔργου τοῦ τινος λάθῃ ἀνάγκην μὴ οἰασθῆποτε περιγραφῆς, δὲν

ἔχει ἢ νὰ λάθῃ αὐτὴν ἑτοιμον ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου του καὶ τὴν παρενέειν εἰς τὸ μυθιστόρημα. Τὸ αὐτὸ διηγούνται οἱ ἔπραττε καὶ ὁ Βολταίρος κατὰ τὴν συγγραφὴν τῶν τραγῳδιῶν του, δι' ἃς εἶχεν ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμούς διαφόρους περιηγητὰς καὶ μονολόγους.

Ἡ διάσκημος χορεύτρια Taghioni, ἡτις, ἀπὸ πολλοῦ ἐγκατεστημένη ἐν Λονδίῳ, καὶ τοι ὑπερεδδομικοντούτης, ἐξηκολούθει νὰ δίδῃ μαθήματα χοροῦ εἰς τὴν ὑψηλὴν τοῦ Λονδίνου ἀριστοκρατίαν, ἀπεφάσισε νὰ ἀρήσῃ διὰ παντὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ νὰ καταλίπῃ τὴν Ἀγγλίαν. Πρὶν ἢ δὲ ἀναχωρήσῃ, ἔλαβε μεγαλοπρεπὲς δῶρον παρὰ τῆς πριγκίπισσας τῆς Οὐαλλίας, ἡς τῶν θυγατέρων ὑπῆρξεν ἐπὶ πολὺ διδάσκαλος τοῦ χοροῦ.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν διακοπῇ ὀριστικῶς ἢ ἐκδοσὶς τῆς Ἑστίας, ἢ διεθύνουσι αὐτῆς θὰ δημοσιεῖται ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει τὸ ὑπολειπόμενον νὰ ἐκδοθῇ μέρος τῆς μεταφράσεως τῆς «Κωνσταντινουπόλεως», φροντίζουσα νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο διὰ τοῦ τύπου.

BIBLIA

2278. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ χορικὴν. Ἑτος Ε'. Τόμος Ι', 21 Δεκεμβρίου 1880. Ἀριθ. 260 (208). Λεπτά 20. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6, 4^{ον}, σελ. 16. Περιεχόμενα: Κωνσταντινούπολις. (Ἐκ τῶν τοῦ Ἑδμόνδου δὲ Ἀμίκις. Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς δεκάτης ἐκδόσεως ὑπὸ ***). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστημῆς. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρασις Ἑλίζης Σ. Σούτσου). — Μία ἐπιστολὴ τοῦ Φίλιππου Ἰωάννου. — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀλήθεια. — Σημειώσεις.

2279. Ἰωνὰ Κίγγ—Ὁμιλίας, ἐκφωνηθεῖσαι κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐν Ἀθήναις. Ἐκδοσὶς δευτέρα. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου, 1880. 8^{ον}, σελ. 515. Τιμὰται δραχ. 4.

2280. Ilios Stadt und Land der Trojaner. Forschungen und Entdeckungen in der Troas, und besonders auf der Baustelle von Troja. Von Dr. Heinrich Schliemann. Mit einer Selbstbiographie des Verfassers, einer Vorrede von Rudolf Virchow und Beiträgen von P. Ascherson, H. Brugsch-bey, E. Burnouf, Franc Calvert, A. J. Duffield, J. P. Mahaffy, Max Müller, A. Postolaccas, A. H. Sayce und R. Virchow. Mit circa 1800 Abbildungen, Karten und Plänen in Holzschnitt und Lithographie. Leipzig. F. A. Brockhaus, 1881. s. XXIV—880. dr. 75.

2281. Ueber den Aristeasbrief. Von Dr. Sp. C. Papageorgios, aus Griechenland. München, 1880. Kgl. Hof. und Universitätsbuchdruckerei von Dr. C. Wolf und Sohn. 8°, s. 48.

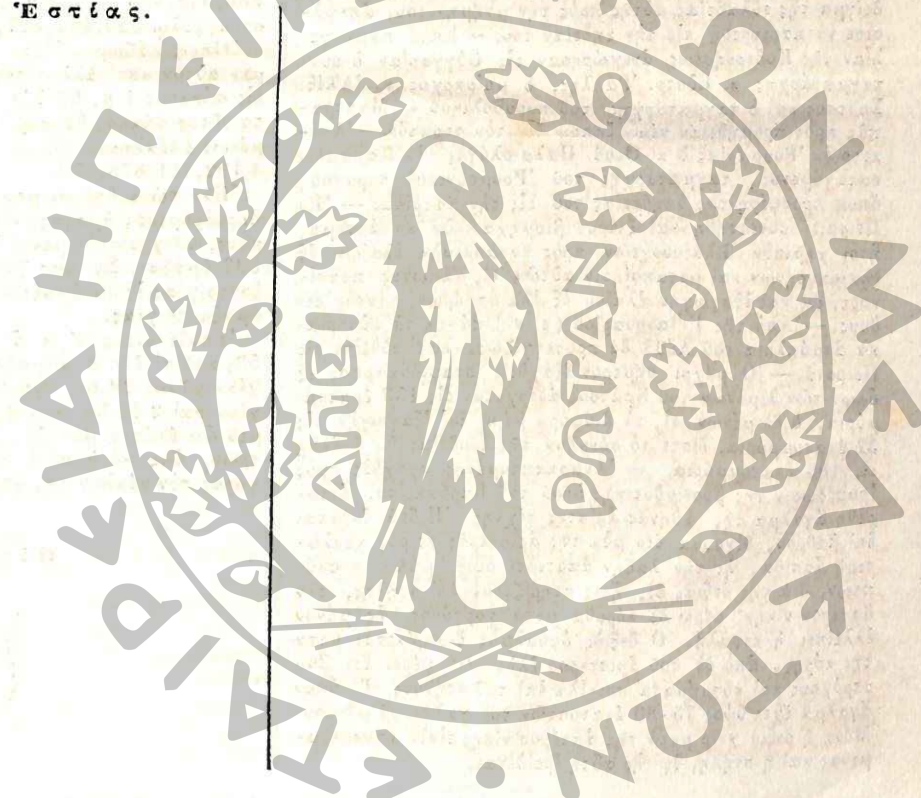
2282. A l'armée grecque. Par Mme la Mre Blanche de Saffray. Paris, Librairie des Bibliophiles, Rue Saint-Honoré, 338. 1880, 8°, p. 15.

2283. L'Hymne à la liberté et les deux chansons «L'empoisonnée» et «La bergère» du comte Denis Solomos. Traduits en vers français par l'avocat Pierre Mélinos, ancien élève du collège de St Barbe et de l'école du Droit de Paris. — Zante, imprimerie «Le Zante», 1880. 8°, p. 29. Prix 2 fr.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

18 Δεκεμβρίου 1880				ΑΘΗΝΩΝ				18 Δεκεμβρίου 1880			
Δάνεια τῆς κυβερνήσεως		Ὁμολογ. ἐκδοθέντες	Ὁμολ. ἐν κυκλοφορίᾳ	Ἑποχαὶ πληρωμαὶς τοκομεριδίων	Ἑποχαὶ πληρωσέντες	Ἑποχ. εισόδ.	Τιμὴ ὁμολογ. πραγμ.	Τιμὴ ἰσφ.	Τρίγυρα τῆς		
25 ἑκατ. φράγ. * 8 0/0	πληρ. ἐν Ἑλ.—	59,799	{ 80,654	15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	224.—	280	δρ.		
25 " " 9 0/0	λάδι καὶ ἰ.—	40,201		15 " 15 "	15 " 15 "	25.20	224.—	280	"		
26 " " " " " "	ξωτερικῶ.	52,000		15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	33.60	453.60	560	φρ.		
4 " " " " " "	πληρ. ἐν —	16,000		15 Ἀπρ. 15 Ὀκτωβ.	15 Μαρτ. 15 Σεπτ.	22.40	252.—	280	δρ.		
6 " δρασ. (μετ' ἀμ.)	Ἑλλάδι μέ.—	60,000		31 Δεκεμβρίου	10 Ὀκτωβρίου	6.—	100.—	100	"		
10 " φράγ.	νον.	29,772	29,268	15 Ἰουν. 15 Δεκεμβ.	15 Μαΐου 15 Νοεμβ.	16.80	197.50	250	φρ.		
60 " "		120,000	—	{ 20 Ἰαν. 20 Ἀπριλ. 20 Ἰουλ. 20 Ὀκτωβ.	{ 20 Δεκ. 20 Μαρτ. 20 Ἰουν. 20 Σεπτ.	30.—	392 1/2	500	φρ.		
Πιστωτικὰ καταστήματα Ἑταιρίαι		Μετοχικὸν κεφάλαιον	Κεφάλαιον πραγμ.	Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον	Ἑποχαὶ πληρωμαὶς μερισμάτων	Τίτλ. μίσθμα	Τιμὴ πραγμ.	Τρίγυρα τῆς			
Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος		18,000,000	Ὀλόκληρον	12,630,000	15 Ἰαν. 15 Ἰουλ.	124.—	1,000				
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.		14,000,000	9,800,000	417,000	15 " 15 "	5.25	175				
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως.		φρ. 5,000,000	Ὀλόκληρον	88,810	20 " 20 "	5.—	100				
Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία ὁ «Ἀρχάγγελος».		15,000,000	φρ. 3,250,000	—	1 Μαρτίου	9.80	φρ. 100				
" " ὁ «Φοῖνιξ»		3,000,000	300,000	500,000	30 Ἰανουαρίου	16.—	100				
" " ὁ «Ἀγκυρα»		1,400,000	280,000	109,340	25 "	8.10	100				
Ναυτικὴ Τράπεζα ἢ «Ἀλκυονίδας» . . .		2,000,000	527,200	42,294	20 Ἀπριλίου	16.66	200				
Ἑταιρία τῶν Μεταλλουργιῶν τοῦ Λαυρίου.		20,000,000	14,000,000	—	14 Ἰουλίου	4.50	140				
Συνολὰ ἀγμάτα				Νομίσματα		Παρατηρήσεις					
Λονδίνου Ἑθν. Τραπεζῆς 3 μην.— Ἑμπ. 3 μην. 29.30—29.70.				Εἰκοσάφρακτον δραχ. 23.60		* ἀπὸ ἀριθ. 1—59,799 τῶν 8 τοῖς εκατ.					
Γαλλ. Ἑθ. Τραπ. 6 ψευς δρ. — Ἑμπ. 3 μην. δρ. 116—117.				Λίρα Σερβικία		59,800—100,000 .. 9 ..					
				Λίρα Ὁθωμανικὴ		Δάνειον Ἑθν. Τραπεζῆς φρ. 60 ἑκατομμυρίων					
				Ἀυστριακὸν Φλωρίον		82					
				Ἀργυρὸν 5 φράκτον							
ΕΠΑΡΧΙΩΝ				BIENNIS (9 Δεκεμβρίου)		ΠΑΡΙΣΙΩΝ (17 Δεκεμβρίου)					
Πατρῶν—Λονδ. 3 μην. (19 Νοεμβρίου) Ἑμπ. 30				Λον. αἱ 10 λ. σ. 3 μην. 117.90		Λονδίνου διατρ. ἐν 5 ψ. (μ. 3) φρ. 25.27 1/2—25.32 1/2					
Κερκ.—Λονδ. 3 μην. (16 Δεκεμβρίου) .. 29.30.				Παρισ. τὰ 100 φρ. .. 46.57		Χρυσὸς 1000/1000 τὸ χρ. 8.437. 5 ὑπερτίμ. 0/00					
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ (24 Δεκεμβρ. ἔ. ν.)				Εἰκοσάφρακτον .. 9.39		Ἀργυρ. .. τὸ χρ. 218.89 ὑπέρ. 127.75—132.50 0/00					
Εἰδηρόδρομοι Εὐρώπ. Τουρκίας φρ. 37 5/8				Ἀργυρὰ φιορ. 100							
Ἑλλήνικόν δάνειον τῶν 8 0/0. .. 288				ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ 24 Δεκεμβρίου		ΤΟΚΟΣ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΕΩΣ					
Ἑταιρία Μεταλλ. Λαυρίου. .. 106				Λον. αἱ 10 λ. σ. 3 μην. 117.60		Ἀμστερδὰμ 3 0/0. Βιέννης 4 0/0. Βερολίνου 4 0/0.					
Λονδίνου 3 μηνῶν. .. γρ. 109 3/4—110 1/2				Παρισ. τὰ 100 φρ. .. 46.40		Ἑλλάδος (Ἑθνικῆς Τραπεζῆς) 7 0/0. Λονδίνου 3.					
Παρισίων 3 .. φρ. 22 97 1/2—23.15.				Εἰκοσάφρακτον .. 9.37		Μαδρίτης 4 0/0. Παρισίων 3 1/2. Πετρούπολεως 6 0/0.					
Λίρα Ἀγγλικὴ .. γρ. 110 10/40				Ἀργυρὰ φιορ. 100.		Ρώμης 4 0/0.					
Εἰκοσάφρακτον .. 87 24/40											

Ἀλληλογραφία τῆς Ἑστίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[18 Δεκεμβρίου (Πέμπτη) 1880]

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ ἀντιστράτηγος Σπυρο-Μήλιος, εἰς τῶν ἐνδόξων ἀγωνιστῶν τοῦ μεγάλου ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου ἔλαβε λίαν ἐνεργὸν μέρος, μετασχὼν πλείστων μαχῶν καὶ αὐτῆς τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πραγμάτων ὁ Σπυρο-Μήλιος διακρινόμενος ἐπὶ παιδείᾳ μεταξὺ τῶν τότε ἀξιωματικῶν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς ἀνωτέρους τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας βαθμούς· ἐγένετο δὲ ἐπανειλημμένως ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἀντιπροσωπεύσας καὶ τὴν ἐπαρχίαν Θητῶν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐκλεχθεὶς πρόεδρος αὐτῆς. Ὁ βασιλεὺς ἀπένει-
 μεν εἰς τὸν ἀντιστράτηγον Σπυρο-Μήλιον ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτήρος, ἀπὸ τῆς πρωίας δὲ τῆς Κυριακῆς ἐξεδόθη ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου, κανονίζον τὰ τῆς κηδείας τοῦ ἀντιστρατή-
 γου καὶ μεγαλοσταύρου Σπυρο-Μηλίου. Ἀπὸ τῆς 1 ὥρας παρετάχθησαν πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ τὸ 2 τάγμα τῶν σκαπανέων, δύο τάγματα πεζικοῦ καὶ πολλὰ πυροβολαρχίαι. Ἡ νεκροπομπὴ ἀπὸ τῆς οἰκίας τοῦ νεκροῦ μετέβη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν διὰ τῆς πλατείας τῆς Ὁμονοίας καὶ τῶν ὁδῶν Αἰόλου καὶ Ἑρμοῦ, κρατοῦντων τὸ φέρετρον ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὄπλων καὶ παρακο-
 λουθούντων τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ὑπουργῶν, τοῦ προεδρείου τῆς Βουλῆς, τῶν βουλευτῶν, τῶν ὑπασιστῶν τοῦ βασιλέως, ἀπασῶν τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ ἄλλου πλήθους. Ὁ μητροπολίτης Ἀθηνῶν ἔψα-
 λεν ἐν τῇ Μητροπόλει τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν, εἴτα δὲ ὁ νεκρὸς μετνήχθη καὶ ἐτάφη εἰς τὸ Α' νεκροταφεῖον. Ὁ ταγματάρχης κ. Β. Βασιλειάδης καταθέσας ἐκ μέρους τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ εἰς τὸν νεκρὸν στέφανον, ἐξεφώνησεν εὐ-
 γλωττον ἐπικηδεῖον λόγον, ὃ δὲ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Φι-
 λήμων ἐπιτάφισεν. — Καὶ ἕτερον ἐπιφανὲς λείψανον τοῦ με-
 γάλου ἀγῶνος, ὁ ἀντιστράτηγος Γεώργιος Δουδουνιώτης ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν. Εἶνε οὗτος ὁ τελευ-
 ταιὸς ἐπιζήσας ἐκ τῶν στρατηγῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ἦτοι τῶν τιμηθέντων διὰ τοῦ ἀξιώματος τούτου κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὑπῆρξε δὲ καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ Σπυρο-
 μήλιος, ἐκ τῶν γενναίων καὶ διαρκῶν στρατιωτῶν τῆς πα-
 τριδος, εἰς τὰς πλείστας παραστάσεις τῶν μαχῶν καὶ δια-
 πρέφας ἐν αὐταῖς. Ὁ Δουδουνιώτης διετέλεσε συνάμα μέ-
 λος διαφόρων Συνελεύσεων, βουλευτὴς καὶ γερουσιαστῆς, διακριθεὶς ἐπὶ φρονήσει καὶ μετριοπαθείᾳ. Ἡ Βουλὴ, ἅμα μαθούσα τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Δουδουνιώτου, εἰς δαίμα τῆς εὐλαθείας αὐτῆς πρὸς τὴν μνήμην του, ἀπεφά-
 σισε νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδείαν του. — Κατὰ παραγγε-
 λίαν τῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησαν εἰς Οὐγγαρίαν ὁ συν-
 ταγματάρχης κ. Εὐστρ. Ράλλης, ὁ μοίραρχος κ. Ἀλέξ. Σούτσος καὶ ὁ ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαστρα-
 πᾶς πρὸς προμήθειαν νέων ἱππῶν διὰ τὸν στρατόν. — Ἀφί-
 κητο ἐκ Ῥουμανίας ὁ κ. Θεοδ. Παλαιολόγος, ἐκ Καλαμών καταγόμενος, ταγματάρχης τοῦ Ῥουμανικοῦ στρατοῦ, ὅπως προσφέρει τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πατρίδα. — Ἐν Πειραιεὶ συνεστῆθη καὶ ἕτερον βιομηχανικὸν κατάστημα, ἦτοι χημικὸν Ἐλαιουργεῖον πρὸς κατασκευὴν ἐλαίων ἐξ ἔλαιουπυρήνων καὶ μεταποίησιν αὐτῶν εἰς σάπωνας πρσι-
 νους, ὡς καὶ ἐξαγωγὴν ἐλαίου ἐξ ἐλαιοσπόρων παντὸς εἴ-
 δους. — Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου (ε. ν.) πάντα τὰ αὐστρια-
 κα ἀτμόπλοια τοῦ Λόβυ θὰ προσεγγίζωσι κατ' εὐθείαν εἰς Πειραιᾶ. — Ὁ μέχρι σήμερον ἐξαχθεὶς σταφιδοκαρπὸς ἐξ ὅλων τῶν λιμένων τοῦ Κράτους ἀνέρχεται εἰς 153 ἑκατομύρια, ὃ δὲ μένων εἰς τὰ διάφορα μέρη δι' ἐξαγωγὴν εἰς 32 ἑκατομύρια, ὥστε τὸ σύνολον τῆς ἐσοδείας θὰ ἀνέλθῃ εἰς 185 ἑκατομύρια. — Ἀνασκαπτομένης προχθὲς πρὸς ἰσοπέδωσιν τῆς βορειοδυτικῆς ὁδοῦ τοῦ Βαρβακείου, ἀνευ-
 ρέθη ἄγχαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ἀρίστης τέχνης. Ἡ θεὰ ἵσταται ἐπὶ βάρου, θίγουσα διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κυκλο-
 τερὴ ἀσπίδα, ἥς τὴν λαβὴν ἀποτελεῖ ὄφις, μόλις προκύ-
 πτων, διὰ τῆς δεξιᾶς δὲ, ἥτις στηρίζεται ἐπὶ στήλης, τὴν ἄπτερον νίκην· φέρει δὲ κύρῳ μετὰ γοργόνος, ἥς μόνον ἑλλείπει ἡ κεφαλὴ. Ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς διακρίνεται μετὰ τῆς κόρης, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἑλλείπει· φέρει ἔτι βο-
 στρύχους καὶ κοσμήματα ποικίλα ἐπὶ τοῦ στήθους. Τὸ ὄλον ἄγαλμα ἔχει ὕψος 75-80 ἑκατοστῶν τοῦ γαλλικοῦ μέτρου. Μόνη ἡ δεξιὰ χεὶρ μετὰ τῆς ἀπτερου νίκης εἰσὶν ἀποκεκομ-
 μέναι καὶ ἡ στήλη, ἐφ' ἧς αὕτη ἐρείδεται.

Ἀθῆνῃσι τύποις Ἀδελφῶν Περρῆ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1320.

Ἐκ δοχείου περιέχοντος ὀκτὼ ὀκάδας οἴνου ἔχομεν ἀνί-
 κην νὰ ἐξαγάγωμεν τὰς τέσσαρας ὀκάδας. Ἀλλ' ὅπως ἐκ-
 τελέσωμεν τοῦτο δὲν ἔχομεν ἢ δύο μόνον μέτρα, ὧν τὸ μὲν
 χωρεῖ 5 ὀκάδας, τὸ δὲ 3 ὀκάδας. Πῶς θὰ κάμωμεν νὰ
 λάβωμεν τὰς τέσσαρας ὀκάδας;

1321.

Ὁ, τι καίω καὶ φλογίζω μὲ τὸ πρῶτόν μου δεικνύω.
 Τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας μὲ τὰ ἄλλα μου τὰ δῶν.
 Ἀπὸ τὸ ἐπαγγελμὰ μου δύνασαι νὰ μὲ μαντεύσῃς.
 Τὸ ἐπαγγελμὰ μου εἶνε νὰ σὲ κάμω νὰ χορεύσῃς.

1322.

Εἶμαι μία· πάλιν μία μένω ἄνευ τοῦ λαίμου.
 Ῥίψε δύο· μένουν δύο, ἔκφρασις πολλῶν ὁμῶν.

1323.

M . . .
 M . . . A . . .
 . . . A . . . K . . .
 . . . K . . .

Συμπλήρωσον τὰ ἐλλείποντα γράμματα ἄνωθι ὥστε νὰ
 σχηματισθῇ ῥομβοειδὲς κυδόμενον.

1324.

Mon premier se construit,
 Mon dernier est un fruit,
 Et mon tout est un fruit.

ΛΥΣΕΙΣ

1316.

Ἐκτελοῦντες τοὺς ἀλληλοδιαδόχους διπλασιασμοὺς εὐρί-
 σκωμεν ὅτι τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ζητουμένων κόκκων οἴτου
 εἶνε 18,446,744,265,709,551,615. Ἐὰν λάβωμεν ὅτι ἕκα-
 στος κόκκος ἔχει ὄγκον 30 ὑπομυριομέτρων κυβικῶν, ὃ
 ἀριθμὸς οὗτος θὰ κατελάμβανε χωρὸν 553,402,327,971,
 286,548,450 κυβικῶν ὑπομυριομέτρων, ἦτοι, ἐν ἀριθμῷ
 στρογγύλῳ 553,402,327,971 κυβικῶν μέτρων.

Ὅπως λάβωμεν ἰδέαν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, ἂς μετρήσω-
 μεν αὐτὸν κατ' ἄλλον τρόπον. Ἄς θέσωμεν ὅλον τὸν οἶτον
 εἰς σάκκους 1 μ. 05 ὕψους καὶ 0, μ. 40 πλάτους· ἕκαστος
 τοιοῦτος σάκκος θὰ περιλάβῃ 132 κυβικὰ δεκάμετρα. Ἐπο-
 μένως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ οἴτου θὰ πληρῶσθαι σάκκοις
 4,192,441,878,570.

Ἐὰν τώρα θελήσωμεν νὰ θέσωμεν τοὺς σάκκους εἰς σι-
 δηροδρομικὰς ἀμάξας, ὧν ἐκάστη νὰ περιλαμβάνῃ 200 σάκ-
 κους, ὃ θὰ χρειασθῶμεν δι' ὅλους τοὺς σάκκους 20,962,209,
 393 ἀμάξας. Σχηματίζοντες δὲ τὰς ἀμάξας ταύτας εἰς ἀμα-
 ξοστοιχίας ἐξ 80 ἀμαξῶν ἐκάστην, ὃ θὰ ἔχωμεν 262,027,617
 ἀμαξοστοιχίας.

ὑποθέτοντες τώρα ὅτι ἐκάστη ἀμάξα ἔχει μῆκος 6 μ.
 50, καὶ αἱ δύο ἀτμάμαξαι αἱ αὐρούσαι ἐκάστην ἀμαξοστοι-
 χίαν μῆκος 22 μ., προσθέτοντες δὲ εἰς ἐκάστην ἀμαξοστοι-
 χίαν καὶ 2 ἐπιβάτικας 8 μέτρων μήκους ἐκάστην, εὐρίσκο-
 μεν ὅτι ἐκάστη μὲν ἀμαξοστοιχία θὰ ἔχῃ μῆκος 568 μέ-
 τρων, ὅλαι δὲ ὁμοῦ 148,831,686,456 μέτρων, ἦτοι 3,721
 φορὰς τὸν κύκλον τῆς γῆς!

1317.

Ὁ ὁρανὸς-ὁ ὁρά.

1318.

Ε Π Τ Α
 Π Ε Ρ Ι
 Τ Ρ Ω Σ
 Α Ι Σ Α

1319.

Zéro.